

[Ole Henriksen]

så, der er rigeligt med forespørgsler. Lad os prøve at se på det. Der er jo lavet om på forretningsordenen. Men et problem er det selvfølgelig, hvis ikke man kan bære alle disse forespørgsler herinde.

Hr. Arne Melchior sagde også, at medarbejderne havde det faktisk godt nok ude omkring. Det er igen den vurdering, vi hver især kan anlægge. Jeg er ked af, at en tidligere trafikminister ikke modtager fagorganisationernes blade og følger med i den debat, der er dér. Hvis hr. Arne Melchior kun følger med i P & T's officielle personaleblad, vil jeg sige, at der egentlig ikke foregår ret meget debat dér. Det gør der faktisk ikke. Det er envejskommunikation til personalet.

Det er jeg da sikker på at hr. Arne Melchior kan få rettet op ved at henvende sig til organisationerne. I øvrigt står bladene herude på hylden i læsesalen i flere eksemplarer, så de kan såmænd læses hver eneste dag, hvis man har lyst til at sætte sig ind i forholdene.

Kultur- og kommunikationsministeren (H. P. Clausen):

Det er kun et par ganske korte præciseringer, som jeg synes jeg må gøre i forbindelse med hr. Ole Henriksens bemærkninger om portoen. Det er da muligt, at jeg ikke har udtalt mig klart nok. Jeg husker, at der i Dostojevskijs »Brødrene Karamasov« står: »Hvis omverdenen ikke forstår dig, så fald på knæ«. Underforstået: fejlen er din! Jeg beder om undskyldning, hvis jeg ikke har udtrykt mig klart nok.

Det, jeg sagde, var, at vi skal fastholde – det er hensigten – portoens reelle værdi, altså dens realværdi, og helst skal der være tale om faldende realværdi. Det er udviklingen, som skal fastholdes. Det betyder, at der ikke bliver tale om en vækst i portoen, selv om det i øre kan se sådan ud. Det var da heller ikke tilfældet ved den sidste portoforhøjelse. Som jeg nævnte, var den ikke så høj, som den kunne have været, hvis man tog den fulde løn- og prisudvikling i de tre år, der var tale om. Det betyder altså også, at vi ikke vil kunne regne med i 1988 at få et overskud af den størrelse, som hr. Preben Møller Hansen var inde på. Der er faktisk ikke tale om, at vi vil nå de samme højder.

Det, jeg først og fremmest vil understrege – det er sagt af hr. Helge Sander, men jeg finder anledning til at understrege det, for jeg fik ikke

gjort det i mit andet indlæg – er, at det ikke er regeringens hensigt, at postgiroen på noget tidspunkt skal udvikle sig til bankvirksomhed. Jeg vil bruge enhver lejlighed til at understrege det.

Jeg tror, at det slet ikke er så u hensigtsmæssigt, at vi har flere telefonselskaber. Det kan man måle på forskellig vis, men for mig er det vigtigt at konstatere, at vi har det industrielle Europas laveste telefontakster og noget af den højeste service. Det kunne tyde på, at der er indbygget nogle mekanikker i det system, vi har, som gør, at vi når et meget godt resultat med det.

(Kort bemærkning).

Preben Møller Hansen (FK):

Jeg fik igen bestyrket min opfattelse af, at der ikke skal ske nogen sænkninger hverken i 1988 eller 1989 af taksterne, som er blevet forhøjet væsentligt i den senere periode, idet ministeren giver udtryk for, at portoen skal følge realværdien. Det er bare en smart måde at formulere det på, for realværdien følger jo inflationen, og derfor vil der ikke ske nogen sænkninger af taksterne.

SF's ordfører har jeg forstået sådan – og det kan ikke være nogen misforståelse – at meningen med denne debat mere var, at vi skulle pludre lidt med hinanden og hygge os, der var ingen grund til at få skarpe fronter. Det kan selvfølgelig være meget interessant, men det er efter min opfattelse beskæftigelsesterapi, idet vi er valgt til at varetage borgernes interesser, og sker der nogen urimeligheder, er det vores opgave at sætte tingene på plads og sørge for, at urimelighederne fjernes én gang for alle.

Om vi kan lide det eller ej, er det en kendsgerning, at man har inddrevet 2 mia. kr. i skatter over posttaksterne, som hr. Arne Melchior så rigtig påpegede. Det er ikke meningen med P & T. Det er ikke et sted, hvor man skal inddrive sideordnede skatter.

Derfor har vi set en motiveret dagsorden, som er fornuftig i bund og grund, og hvis man mener noget med det, man siger, må man selvfølgelig ikke afvise den, så bør man stemme for den. Så er der mening med det, man foretager sig; ellers er det bare et slag i luften, og det er faktisk værdiløst.